

[Chr. J. Hansen.]

vanskeligt at praktisere retfærdigt, er § 9, der angår eventuelle erstatninger, men lad os håbe, at der her anlægges en linie, som ikke kan misforstås eller bruges til fremme af uberettigede krav.

At ingen kan unddrage sig at være med i bekæmpelsen af mund- og klovesygen ved at nægte at lade vaccinere, synes jeg er fuldkommen rigtigt. Skal der i det hele taget være nogen mening i det og pengene ikke være givet forgæves ud, må alle være med, og det tror jeg også man i almindelighed vil have forståelsen af.

Lovforslaget er jo vedtaget af folketinget og jeg kan på mit partis vegne sige, at vi vil medvirke til, at det snarest muligt kan blive gennemført også her i tinget. Men da der altså er visse spørgsmål, som man nok kunne ønske at tale nærmere om i et udvalg, vil jeg på et senere tidspunkt tillade mig at foreslå udvalgsbehandling.

Johs. Larsen (Tune): Jeg vil gerne ved behandlingen af dette lovforslag minde om, at metoden til fremstilling af mund- og klovesygevaccinen er udarbejdet af den danske forsker dr. Schmidt, og at resultatet af hans forskerarbejde er et udtryk for det høje stadi, på hvilket dansk medicinsk forskning står. Der er nu forløbet 13—14 år, siden dette middel til bekæmpelse af mund- og klovesygen for alvor blev taget i brug indenfor dansk husdyrbrug, og vi har altså i en række år haft lejlighed til at gøre vore erfaringer vedrørende dette middels virkninger i større stil.

Efter at man har gjort disse erfaringer, er det naturligt, at der er fremkommet ønske om bestemmelser af lovmæssig art, som sikrer den indsats, der ad denne vej gøres for at begrænse virkningerne af mund- og klovesygen. Jeg tror derfor, det vil blive hilst med tilfredshed fra landbrugsside, at landbrugsministeren nu har fremsat dette lovforslag.

Som ordføreren for socialdemokratiet (Chr. J. Hansen) nævnte, gives der landbrugsministeren bemyndigelse til at påbyde vaccination af dyr og besætninger under visse omstændigheder. Landbrugsministeren kan påbyde vaccination af alle dyr, der befinder sig indenfor et nærmere betegnet iagttagelsesdistrikt. Landbrugsministeren kan påbyde vaccination af alle dyr i en mejerikreds, hvor der til mejeriet leveres

mælk fra besætninger i iagttagelsesdistriktet. Landbrugsministeren kan påbyde vaccination af alt kvæg indenfor et mejeriområde, hvor mejeriet har vedtaget kollektiv vaccination, d. v. s. at man også får vaccineret dyrene i besætninger indenfor det pågældende mejeriområde, der ikke er leverandører til mejeriet. Landbrugsministeren kan påbyde vaccination af alt kvæg indenfor 2 km fra en eksportstald, en samlestald eller en udførselsstald for kreaturer. Landbrugsministeren kan påbyde vaccination af alt kvæg indenfor spærrebælter, og endelig kan ministeren påbyde vaccination af alle kreaturer, der sættes på fælles græsgang.

Jeg nævner disse seks områder, på hvilke landbrugsministeren får bemyndigelse til at påbyde vaccination af alt kvæg, fordi det fra et landbrugssynspunkt i alle seks tilfælde vil forekomme såre rimeligt. Den indsats, enkeltmand har gjort, bliver gennem disse lovbestemmelser underbygget og sikret, og det kan kun være en god lov, der har den virkning, at den støtter enkeltmands indsats.

Det folketingsudvalg, som har beskæftiget sig med dette lovforslag, har, som det fremgår af den afgivne betænkning, taget en række spørgsmål op, som umiddelbart melder sig, når det drejer sig om at lovgive på dette område. Jeg skal ikke komme ind på disse spørgsmål; de har, synes jeg, fået en alsidig belysning, og de konklusioner, udvalget er kommet til, synes jeg man kan tiltræde.

Et af de problemer, udvalget har beskæftiget sig med og, som det fremgår af betænkningen, taget stilling til, er spørgsmålet om en abonnementsordning for vaccination af kvæg. En sådan ordning, der skulle gå ud på, at besætningsejere kunne tegne sig som abonnenter for vaccination selv i „fredstid“, bør, siger man i folketingsudvalgets betænkning, gennemføres. Samtidig udtales det dér, at man ikke kan tilråde en landsvis vaccination, altså en gennemvaccinering af hele landets kvægbestand, da en sådan vil være behæftet med betydelig usikkerhed, fordi mund- og klovesygens virus optræder så varierende. Det forekommer mig, at der er en art indre modsigelse her, hvor man dels tager afstand fra en landsvis vaccination af hele kvægbestanden, dels tilråder en delvis vaccination. Det forekommer mig, at der må være den samme usikkerhed over en delvis vaccina-